

بیمه نفت و انرژی خاورمیانه: بازاری در آشوب

مترجم: نوشین داهیم
کارشناس صدور واحد مهندسی
شرکت بیمه پارسیان

مقدمه

گشته و در سایر صنایع سودمندتر سرمایه‌گذاری کردند. این مسئله به این نکته اشاره دارد که در هنگام مزایده، مقاطعه‌کاران زمانی تمایل به انجام قرارداد دارند که مطابق اصول و بندهای

پیمان، هزینه‌های اجرای کار به صورت درصدی به پیمانکاران پرداخت شود.

آقای برد جی برگ^۱، رئیس دفتر صدور خط انرژی و تکنولوژی بیمه ای‌سی‌ای^۲ بحرین بررسی می‌کند که چگونه توسعه‌های اخیر حاکی از مشکلات آتی بیمه نفت و گاز خواهد بود.

با افزایش قیمت نفت به بشکه‌ای ۱۴/۵ دلار، بیمه انرژی خیرساز شد. قیمت بالای انرژی، چالش‌های قابل توجهی برای بازار بیمه ایجاد کرده بود تا اینکه اخیراً این امید با کاهش قیمت به زیر ۴۰ دلار تبدیل به یأس شد.

از سال ۲۰۰۰، هزینه‌های سرمایه‌ای منطقه‌ای به بیش از ۶۳٪ افزایش یافته است.

در سال ۲۰۰۷ بهای دارایی‌های پالایشگاه‌ها تا میزان ۱۹٪ افزایش پیدا کردند. این افزایش بهای دارایی‌ها بدین معنی است که یک خسارت اصلی مانند انفجار دیگ‌های بخار در طول زمان آزمایش ساخت یا عملیات به سه سال زمان بازسازی نیاز دارد که می‌تواند ۵۰٪ بیشتر از ارزش آن طرح در زمان وقوع خسارت باشد.

این افزایش بی‌سابقه نفت با سایر صنایع به یک موازات نبود؛ نیروی انسانی و تجهیزات محدود است و پیمانکاران از این صنعت روی گردان

1. Mr Brad J Berg

۲. ACE: گروهی از شرکت‌ها که هدایت‌کننده و تأمین‌کننده بیمه و بیمه اتکایی جهان است.

خسارت

بیمه نشده قابل توجه برای بیمه‌شده روی دهد که به‌عنوان هزینه واقعی ضرر، مطابق با برخی از اصول بیمه‌ای پتانسیلی مضاعف بر محدودیت خسارت در نظر گرفته شود (حداکثر ضرر تخمین زده‌شده به انضمام ۲۰٪ نامیده می‌شود).

عدم وجود هرگونه محدودیتی در بیمه‌نامه (که در حال حاضر به صورت پیشنهادی در بعضی بیمه‌نامه‌ها وجود دارد). این امر، حداکثر خسارت برآوردشده را به صورت تفاوت میان هزینه واقعی و میزان محاسبه‌شده حداکثر خسارت برآوردشده در دفاتر حسابی بیمه‌گران را نیز نتیجه می‌دهد. فراهم‌بودن ارزش‌گذاری به روز و قابل اطمینان هم برای بیمه‌گران و هم برای بیمه‌شده در جهت کاهش ریسک هر دو سناریو اهمیت دارد. این نکته باید همراه با تخمین واقعی تورم در مورد هزینه‌ها و خسارت در زمان بازسازی باشد.

موارد بالا تنها راه دست‌یابی به درک مناسبی

صنایع نفت و گاز با تورم فزاینده

هزینه‌های مربوط به ابزارآلات و تجهیزات جدید و پروژه‌های بارگذاری شبکه‌های نفت مواجهه‌اند. ادغام این مسئله با زمان طولانی، سبب ایجاد فشار قابل توجهی بر حداکثر خسارت برآورد^۳ در خسارت مربوط به اموال و توقف در کار خواهد شد. بیمه‌گران مجبور

به فعالیت تحت چنین شرایطی هستند که اگرچه ارزش‌گذاری‌ها به صورت واقعی و به روز نیستند (مشکلات و مسائل بی‌شماری را در بازار به وجود می‌آورند)، این اطمینان وجود دارد که میزان حداکثر خسارت برآوردشده نمی‌تواند به‌طور دقیق هزینه یک خسارت اصلی را منعکس کند. این مسئله را می‌توان در دو سناریوی متفاوت مشاهده کرد:

- وجود محدودیت خسارت (استثنائات) در بیمه‌نامه (امروزه در بعضی از بیمه‌نامه‌ها پیشنهاد

داده شده است). این امر ممکن است در یک

3. Estimated Maximum Losses (EMLs)

از رویارویی با ریسک و تصمیم‌گیری بهتر در مورد پروژه‌های انتقال ریسک است.

۱. فشار روی سوددهی

در حال حاضر ما در راه تجربه یک سناریوی کاملاً معکوس هستیم. نوسان بسیار قیمت نفت در زمان عدم وجود توازن کوچکی بین عرضه و تقاضا به خاطر وجود امکانات محدود جمع‌آوری نفت برای تحویل به مصرف‌کننده رخ می‌دهد. روزانه در سراسر جهان در حدود ۸۰ میلیون بشکه نفت تولید می‌گردد، ما برای اولین بار در حال مشاهده تغییرات بزرگی برای تقاضای جهانی با کاهش تقاضای ۲۰۰۰۰۰ بشکه‌ای در هر روز هستیم.

این اتفاق در حالی رخ می‌دهد که تولیدکنندگان عمده منطقه‌ای و جهانی نظیر عراق در مسیر بازگشت به ثبات بعد از جنگ‌های چند ساله خود قرار دارند. عراق در سال‌های اخیر به دلیل بحران‌های پیش رو توان تولید بیش از ۲/۵-۲ میلیون بشکه در روز را نداشت. اما اخیراً در صدد افزایش این میزان به ۳/۵-۳ میلیون بشکه است.

با وجود بحران‌های اقتصادی در حال حاضر و همچنین ایجاد منابع جدید انرژی به عنوان فاکتورهای رقابتی با نفت احتمالاً می‌توان کاهش قیمت نفت در کوتاه‌مدت یا دوره‌ای متوسط را انتظار داشت.

باتوجه به تجربیات تاریخی، تجربه پوشش‌های توقف در کار، بیمه‌گران را در این فکر فرو برده که خلع آشکاری در مورد ریسک‌های پالایشگاهی و پتروشیمی وجود دارد. اگرچه در حرفه‌های صنعتی دیگری نیز وجود دارد.

شرکت‌های ملی نفت که در این زمینه با تجربیات بسیاری مواجه‌اند و این موضوع برای آنها یک موضوع شایع است، تمایلی به خرید پوشش توقف در کار ندارند؛ زیرا منافع بسیاری

در این زمینه برای متنوع‌سازی ریسک درآمد وجود دارد، در حالی که می‌توان انتقال نفت خام را به زمان‌های بعدی موکول نمود.

در حالی که شرکت‌های نفتی بیشتر سرمایه‌گذاری خود را به اکتشافات نفتی تخصیص می‌دهند، سرمایه‌گذاری در امور پالایشی و پتروشیمی از محل وام و مؤسسات وام‌دهنده‌ای تأمین می‌شود که برای تضمین وام خویش پوشش‌های توقف در کار را الزامی می‌دانند.

به خاطر ارتباط نزدیک صنایع و تولیدات نفتی با قیمت نفت خام، تعلیل قیمت نفت خام باعث شد که رشد بیمه‌های توقف در کار به بالاترین حد خود برسد.

تمام اینها باعث به وجود آمدن فشارهایی مضاعف در زمینه ظرفیت‌ها، آسیب‌پذیری‌ها و سودآوری برای بیمه می‌شود.

در سال ۲۰۰۸ شرکت‌های پتروشیمی به شکل مناسبی در خارج از آمریکا عمل کردند، اما عرضه فعالیت به شکل داخلی و در سایر حرفه‌ها، مانند صنایع استیل و معدن، ادعای خسارت در زمینه توقف در کار را گسترده کرد. اما آیا اینکه شرکت‌های بیمه در این زمینه اندوخته کافی در دست دارند یا خیر هنوز جای سؤال دارد؟

منابع خام استراتژیک و اساسی نظیر سیمان و استیل با کاهش قیمت ۴۰ درصدی در دوره کوتاهی مواجه شدند. این باعث کاهش هزینه احیا و بازسازی و همچنین هزینه‌های تدوین توقف در کار می‌شود.

ما هنوز نمی‌دانیم که چه اتفاقی برای منابع انسانی و شرکت‌های قراردادی و سیمان‌کاری خواهد افتاد. اما می‌توانیم تصور کنیم که این شرکت‌ها در شرایط رقابتی شدیدتری به خاطر

لغو شدن پروژه‌های کاری موجود در کوتاه‌مدت قرار خواهند گرفت. در حالی که قراردادهای دوباره برای انعکاس هزینه‌های اخیر مورد ریزنی قرار می‌گیرند.

۲. پوشش نامناسب

در زمانی که رقبای محلی و جهانی وارد بازار می‌شوند و در همین حین که نرخ‌بندی تکنیکی به نازل‌ترین سطح خود نزول می‌کند، نیازمند به ارائه یک نرخ‌گذاری تکنیکی صحیح می‌باشیم. از سال ۲۰۰۴ تاکنون تنها در شرکت ما شاهد زیان‌هایی ناشی از انفجار دیگ‌های بخار هستیم که در سطح فاجعه‌آمیزی بوده‌اند. این زیان‌ها مجموعاً بدون احتساب ۲۵۰ میلیون دلار جبران خسارت از طرف بیمه، بالغ بر یک میلیارد دلار بود. در این دوره، مجموع حقیقه شرکت ما برای ریسک‌های پالایشگاه‌ها و پتروشیمی‌های ساحلی به سختی می‌توانست این زیان‌ها را پوشش دهد، حتی اگر زیان‌های ناشی از استهلاک را در نظر بگیریم. دلیل عمده این مسئله، جدای از قیمت‌گذاری، هنگام مواجهه بیمه‌گران با حوادث بزرگ است. روش مورد استفاده برای قیمت‌گذاری ریسک‌های انرژی در بسیاری از شرکت‌ها از کتاب نرخ‌گذاری تکنیکی برای ریسک‌های پتروشیمی و پالایشگاهی نشئت می‌گیرد که در اواخر دهه ۱۹۵۰ چاپ شده است.

برای نرخ‌گذاری تغییر کامل در فرانشیز استاندارد یک پالایشگاه و حداقل خسارت‌های فیزیکی بالغ بر یک میلیون دلار هم اکنون بعد از گذشت تقریباً ۵۰ سال هنوز هم از همین مبلغ استفاده می‌شود.

اگر نرخ تورم جهانی را براساس دلار آمریکا از سال ۱۹۶۰ تا ۲۰۰۷ محاسبه کنیم، متوجه می‌شویم که ارزش ۱۰۰ دلار هم اکنون

بالغ بر ۶۹۲ دلار است.

کاهش پیدا می‌کنند و همین امر منجر به کاهش حق بیمه می‌شود؛ برعکس نرخ‌ها افزایش پیدا می‌کنند و احتمال دارد که در سال جدید نیز به افزایش خود ادامه دهند؛ بنابراین کلاه خود را بچسبید و منتظر یک سواری بسیار سخت باشید.

۳. کمبود سرمایه

بیمه انرژی، تجارتی بسیار فرار با خسارت‌های بسیار شدید است. در همین زمان با توجه به وضعیت کنونی اقتصاد جهانی، بیمه‌گرهای اتکایی معاهده‌ای به سختی می‌توانند در هنگام بروز حوادث بسیار بزرگ ظرفیت خود را دوباره احیا کنند.

با از رده خارج شدن صندوق‌های احتیاطی که از شرکت‌های برمودان^۱ پشتیبانی می‌کردند هم اکنون سرمایه لازم برای بیمه‌گرهای قراردادی، بسیار کمیاب شده است. علاوه بر این با دو طوفانی که در خلیج مکزیک و در یک‌سال رخ دادند، ظرفیت پوشش بلایای طبیعی با کمبود مواجه شده است. در تعیین منطقه براساس نرخ‌بندی ارائه‌شده توسط نقشه خطرات طبیعی مونیخ‌ری^۲ اسم نقشه نرخ‌بندی در مواجهه با ریسک‌های زمین‌لرزه‌ای از سطح صفر به سطح ۲ رسیده است. بسیاری از بیمه‌گرها و بیمه‌های اتکایی ترجیح می‌دهند که سرمایه خود را حفظ کنند و بیمه‌گرهای واردشده در کار برای هزینه‌های بیمه اتکایی، بسیاری از سرمایه‌های خود را از دست می‌دهند. بر اثر این کمبود در سرمایه، نرخ‌گذاری در اوایل سال دیگر کاهش پیدا نمی‌کند و از آنجایی که که فعالیت در بازار سخت‌تر می‌شود، رتبه‌بندی‌ها بالا نمی‌رود.

با توجه به کاهش قیمت نفت، دارایی‌های پالایشگاهی و پتروشیمی به شدت دچار افت قیمت شده و سود خود را از دست می‌دهند. مبالغ بیمه‌شده برای پوشش زیان فیزیکی و تجاری

1. Bermudan
2. Munich Re's Map of Natural Perils (MRMNP)

Berg, BJ 2006, *Middle east oil and energy insurance: a market in turmoil*, viewed 20 january 2006 <<http://www.meinsurance.com>>.

